

Шукаю нових друзів

Євген Дудар

Я позбувся всіх друзів. То було, Як божий день настане і до глибокої ночі: "Привіт, Женько!", "Здоров, Євгене!", "Скільки літ, скільки зим!", "Вітаю, золотце".

І раптом "золотце" зосталося саме, як Робінзон на острові.

Кількох друзів я втратив дуже просто. Позичав їм гроші. Тепер вони мене обходять десятою дорогою.

Найближчого друга позбувся тому, що віддав йому його дитину.

Якось він прийшов до мене з своєю трирічною донечкою й попросив:

— Ти все одно на бюлетені, хай коло тебе посидить. Нам із жінкою треба на пару днів гайнути до рідних.

Сиділа дитина біля мене день, сиділа другий, сиділа третій. Хоче молока — біжу по молоко, хоче "мами" — плачемо обое.

На четвертий день кажу до жінки:

— Візьми на пару днів за свій рахунок відпустку. Бо сам я не дам ради.

Взяла жінка відпустку. Сіли вдвох біля однієї дитини.

На шостий день жінка каже:

— Давай відведемо. Може, вони вже приїхали.

Пішли. Ступили на поріг, а вони очі на нас, як лупавки:

— Що-о-о? Вже насиділися? Ото називається друзі. Ходи, Лялечко, від цих людей краще триматися далі! — смикнули за руку дитя й клацнули дверима перед нашими носами.

Ще одного друга я втратив через його жінку. Правдивіше, через те, що влаштував її на роботу.

Колись він спитав мене, чи не знаю гарної роботи для його жінки.

Я знав. Сказав.

Вона пішла. Влаштувалася.

— Жінка зачепилася. З мене — вечір у ресторані! — сказав друг.

Я відповів, що вчинив так не заради відвідин ресторану, а просто з товариських почуттів.

Наступного дня друг зустрів мене привітною усмішкою, підніс руку й вигукнув:

— Ресторан за мною! Я пам'ятаю!

Я знову став переконувати його, що вчинив так не заради відвідин ресторану...

На третій день друг знову:

— Жінка працює! Ресторан за мною.

Я знову пояснював, виправдовувався.

На десятий день те саме й на двадцятий...

Протягом місяця друг повідомляв: "Жінка працює! Ресторан за мною!"

У мене вже не було сили переконувати друга. І я спересердя сказав:

— Йди ти під три чорти з твоєю жінкою і з твоїм рестораном!..

Друг пішов. Назавжди.

До мене тільки долетіли чутки, ніби він говорив іншим:

— А ще другом називається. Кроку задаром не ступить. Знайшов якусь зачухану роботу і вже напувай його в ресторані...